

CARBALLO FASTIXIADO

Quercus robur “fastigiata”

SABÍAS QUE...? Aínda que na súa forma orixinal o Carballo fastixiado ten as pólas pechadas e alongadas como as pólas dos cipreses, o exemplar do Xardín conta cunha peculiar figura de pólas abertas, pois durante varias décadas o seu tronco estivo rodeado de hedras que condicionaron a súa forma.

É unha árbore da familia das Fagáceas. Áchase por toda Europa e a rexión caucásica. Na Península distribúese pola metade norte peninsular e o nordés, e chega até Salamanca e Cáceres.

Nome común: Carballo fastigiado (cast.); Carballo fastixiado (gal.); Cypress oak, Pedunculate oak, French oak (ing.).

Etimoloxía:

- *Quercus*: *Quercus* era o nome romano dos carballos en xeral e da súa madeira, e por extensión de todas as árbores que producen landra. A orixe do vocábulo é celta e significa ‘árbore fermosa’
- *robur*: fai alusión á fortaleza e perseveranza de ánimo. De aí ven a coñecida expresión ‘forte como un carballo’

**fastigiata*: Fastigiado, dise das plantas, das inflorescencias, etc., cuxas ramas, pedúnculos, etc., aproxímanse ao eixo de tal maneira que o conxunto remata en punta

Descrición da especie: O carballo fastixiado ou cupresiforme, posúe como principal característica a súa forma piramidal-columnar. O tronco non se ramifica até os 3,80 m. A esa altura forma a cruz da que nacen as ramificacións que configuran a forma da súa copa. Cortiza esbrancuxada agrisada, parda en exemplares vellos, follas grandes, simples, en disposición alterna, con estípulas alargadas que caen pronto, ensanchándose polo xeral cara ao seu terzo superior e coa base das follas con pequenas orellas. A marxe é lobulada e o rabiño da folla é diminuto, máis curto que no carballo albar, *Quercus petraea* (Matt.) Liebl., especie coa que facilmente se lle confunde. Sen pelo polas dúas caras, de cor verde intensa polo feixe e máis pálidas, cos nervios ben marcados na cara inferior. As flores nacen entre abril e xuño, as masculinas en longos pedúnculos colgantes (amentos). Outro nome común é ‘carballo pedunculado’, en referencia ao rabiño longo das súas landras que no outro carballo mencionado está moi reducido. As landras son de forma alargada/oval, de cor marrón e cuberta dura e seca, de setembro-novembro.

